

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117205421
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117205421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Diany Vičkovej v právnej veci žalobkyne: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený Černejová & Hrbek, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 531,16 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/61/2017 - 85 zo dňa 21.12.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 531,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 531,16 Eur od 23.3.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 531,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa dňa XX.XX.XXXX požiadala žalovaného o vydanie dovolenkovej karty s úverovým rámcom 900,- eur, mesačnou splátkou 30,- eur a štandardnou úrokovou sadzbou 21,24% ročne. Žalovaný žiadosť schválil dňa XX.XX.XXXX a zo žiadosti sa stala zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Y., a.s.. Žalobkyňa z kreditnej karty doposiaľ reálne vyčerpala sumu 1.867,55 eur a celkovo žalovanému uhradila sumu 2.398,71 eur, čo nebolo žalovanou stranou spochybnené.

3. Súd prvej inštancie citoval ust. § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. a, b, d), § 9 ods. 1 veta prvá, § 9 ods. 2 písm. y), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 zákona č.

250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Y. je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Údaj o priemernej RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje priemerné náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru, ktorého absencia spôsobuje, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Aj z toho dôvodu bolo opodstatnené žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovieť. K nekalosti správania sa žalovaného v žiadosti o aktiváciu dovolenkovej karty je časť týkajúca sa výpočtu RPMN a neuvedenej priemernej RPMN vypísaná drobným nenápadným písmom od textu výrazne označeného (podobne ako je tomu pri uvedení adresy na vybavovanie reklamácií v úvode žiadosti) uviedol, že práve malá nečitateľná veľkosť písma predstavuje veľké ťažkosti pre spotrebiteľov a teda ju môžeme považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a rovnako za klamlivú obchodnú praktiku. Takýmto miniatúrnym písmom bola uvedená aj esenciálna náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, ktorou je priemerná RPMN. Žalobca teda mal žalovanému zaplatiť len sumu 1.867,55 Eur, ktorú reálne ako úver vyčerpal. Keďže žalobca zaplatil sumu 2.398,71 eur, bolo dôvodné zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 531,16 eur, predstavujúcu jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. K námietke premlčania konštatoval, že žaloba bola podaná na súd dňa 01.03.2017, pričom platby realizované žalobkyňou v prospech žalovaného od začiatku plynutia premlčacej lehoty po podanie samotnej žaloby (570,74 eur) prevyšovali žalovanú sumu bezdôvodného obohatenia (531,16 eur), a podľa názoru súdu prvej inštancie premlčané neboli. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca požadoval úroky z omeškania od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t. j. od 23.03.2017, kedy úroky z omeškania predstavovali 5% ročne.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Obsah odvolania žalovaného

5. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal zmätočné, nejasné a v konečnom dôsledku nesprávne skutkové a právne posúdenie skutkového stavu. Z dôvodu nedostatočného odôvodnenia je rozsudok nepreskúmateľným súdnym rozhodnutím. Súd sa nie celkom vysporiadal s otázkami skladby zmluvy o úvere a obsiahnutia jednotlivých zákonom vyžadovaných náležitostí. Rozsudok stojí na kriticky nesprávnom skutkovom posúdení predložených dôkazov, ako aj nesprávnej zmätočnej interpretácii a aplikácii právnych noriem. V čase uzavretia zmluvy o úvere Ministerstvo financií Slovenskej republiky údaj o priemernej RPMN pre kreditné karty nezverejňovalo a nikto iný na území Slovenskej republiky hodnotu tohto údaju nepoznal, preto nebol uvedený v zmluve. Neexistoval ani žiaden právny predpis, ktorý by upravoval minimálnu veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách. Žalobkyňa zmluvu podpísala a jasne demonštrovala, že so všetkými jej súčasťami sa oboznámila. Svojim konaním zneužíva postavenie spotrebiteľa na dosiahnutie nezákonného prospechu na úkor žalovaného. V tomto konaní by jej preto nemala byť poskytnutá ochrana inštitútnymi ochrany spotrebiteľa. Nedostatky odôvodnenia porušujú základné práva na spravodlivý proces, zakotvená a garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, alebo, napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len C.s.p.) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie,

ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 C.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 26.07.2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

9. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vyvodil z neho príslušajúce právne závery, svoje rozhodnutie zároveň riadne odôvodnil v zmysle ust. § 220 ods. 2 C.s.p.. Je zrejmé, že sporové strany uzavreli dňa 26.07.2011 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Y. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalobkyňi schválený úverový rámec vo výške 900,- eur, ktorý sa zaviazala žalobkyňa vrátiť, spolu s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 550,54 eur, v 49 mesačných splátkach po 30,- eur mesačne, pričom výška poslednej splátky bola 10,54 eur. Celkovo mala žalobkyňa zaplatiť sumu 1.450,54 eur. V prejednávanom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej zákonodarca vyžaduje uvedenie obligatórnych obsahových náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu Zmluvy je zrejmé, že v nej absentuje uvedenie priemernej RPMN s uvedením dôvodu „Nezverejňuje sa“.

10. K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa nemožnosti uvedenia priemernej RPMN v dôsledku jej nezverejnenia Ministerstvom financií Slovenskej republiky, ani iným subjektom na území Slovenskej republiky, odvolací súd uvádza, že priemerná hodnota RPMN za 1. štvrtrok roku 2011 predstavovala 46,56%. Aj napriek skutočnosti, že súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch ešte explicitne neuvádzali kreditné karty v rámci svojich štatistických údajov, je potrebné poznamenať, že poskytnutý spotrebiteľský úver bolo možné subsumovať pod spotrebiteľské úvery vo výške do 1500,- eur splatné v období 1 až 5 rokov, pri ktorých výška priemernej RPMN bola zverejnená na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky. Uplatnenú odvoláciu námietku preto odvolací súd považoval za nedôvodnú.

11. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zrejmé, že žalobkyňa z poskytnutého úveru reálne čerpala sumu 1.867,55 eur, pričom žalobcovi zaplatila sumu 2.398,71 eur. V dôsledku absencie uvedenia priemernej RPMN v Zmluve sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému v takomto prípade príslúcha nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, čo v konkrétnom prípade predstavuje sumu 1.867,55 eur. Ak žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 2.398,71 eur, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka v sume 531,16 Eur, predstavujúce sumu zaplatenú žalobkyňou nad rámec reálne poskytnutej istiny úveru, tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie.

12. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-

I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd po zistení vecnej správnosti napadnutého rozsudku nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa k ostatným odvolacím námietkam, ktoré neboli spôsobilé samostatne ani v kontexte s inými uplatnenými odvolacími námietkami spôsobilé prívodiť zmenu právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p..

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov konania patrí žalobcovi, v súlade so zásadou úspechu v sporovom konaní. Z obsahu súdneho spisu je však zrejmé, že žalobcovi v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 C.s.p.).

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).